

[Asger Jensen.]

rette burde løses i forbindelse med andre skattespørgsmål; det kan jo let få konsekvenser på andre områder, dersom vi begynder helt at fritage frugtplantager for ejendomsskatten.

Jeg synes også, der er grund til at overveje, hvorvidt tiden netop nu er inde til at opmuntre til plantning af frugtplantager. Frugtdyrkningen har taget et betydeligt opsving, og det vil være glædeligt, dersom det virkelig viser sig, at dansk frugt kan klare sig i konkurrencen, men det forekommer mig, at dette spørgsmål ikke er helt afklaret.

Jeg finder, at lovforslaget er altfor vidtgående, og mit parti ville foretrække en samlet revision af skatterne, men jeg skal dog ikke afvise en saglig forhandling i et udvalg angående dette specielle spørgsmål.

Oluf Pedersen: Det foreliggende lovforslag hedder „Forslag til lov om beskatning af frugttræer“; det er jo en underlig titel, når man tænker på indholdet, som jo dækker det modsatte. Man skulle tro, at der i stedet for skulle stå: „Forslag til lov om ophævelse af lov om beskatning af frugttræer.“ Men forslagsstillerne er forsåvidt undskyldt, for vi har nemlig slet ingen lov om beskatning af frugttræer, den eksisterer ikke. Det er noget, man har lavet rent administrativt, ligesom man har fundet på at lave grundstigningsskyld af opdyrkningsværdien på landbrugsjord; det var også noget, man lavede administrativt. Man har ved højesteretsdom fået tilslutning til, at det kan lade sig gøre at administrere på denne måde, men i loven står det ikke, og det har heller ikke været brugt altid, det var et nyt påfund. Nu har den højtærede finansminister det imidlertid ligesom rovfuglen, den slipper ikke sit bytte, når den først har fået fat i det, det er ikke til at vriste fra den.

Det drejer sig her om en særbeskatning af frugttræer. Det er en meget besynderlig idé og, som jeg sagde, en ny idé, oprindeligt var den ikke med i skattelovgivningen. Nu har man taget plantagerne med, og i dag kan man ikke sige, at en ejendom, hvis den er beplantet med frugttræer, har større værdi, end hvis der ikke var plantet frugttræer. Det er ikke længere siden end i dag til morgen, jeg hørte, at en af mine naboer har ryddet 600 træer. Skal han så fortsat

betale skat af værdien, eller hvad er meningen? Nu ved jeg godt, man kan sige, at hvis man ser på statistikken, viser det sig, at selvom en ejendom er vurderet med plantage, sælges den til en højere pris, end den er vurderet til. Det er rigtigt nok, men det gælder jo landejendomme i almindelighed. Når det ikke anses for god økonomi, når man skal sælge en ejendom i dag, at den er plantet til med frugttræer, så er det helt ubegribeligt, hvad det er man skal svare skat af. Jeg vil indrømme, at hvis man har plantet frugttræer og ejendommen er blevet mere værd, er det naturligt at beskattede værdiførelsen som formue, men hvorfor skal der, i modsætning til hvad tilfældet er med anden formue, betales to gange? Der er også formue, der bliver skattefri. Hvis man anbringer penge i malerier og den slags, som ingen nytte er til, bliver man fri for at betale, men hvis man går hen og planter en frugtplantage, skal man betale dobbelt. Jeg synes, det er en dårlig bestemmelse, som der ikke er megen begrundelse for.

Det siges i bemærkningerne til forslaget, at erhvervsbygninger bør fritages for ejendomsbeskatning, og det er jeg enig med forslagsstillerne i. Det gælder også boliger. Nu er der det særlige forhold, som også den højtærede landbrugsminister var inde på, at ejendomsværdierne i nogen grad betragtes som en gammel skat, som er indgået i handelen. Det er derfor, man i skattekommissionen har stillet et forslag, der, såvidt jeg ved, er tiltrådt enstemmigt i kommissionen — det er jo ikke nemt af skattekommissionens betænkning at se, hvad der er tiltrådt, og hvad der ikke er tiltrådt, men i hvert fald ser jeg ikke, at nogen har taget afstand fra det —, hvorefter det skal være således, at man siger stop og fra et eller andet tidspunkt reducerer ejendomsbeskatningen eller beskatningen af forskelsværdien med en tiendedel for hver fire års periode. Man har drøftet det samme i grundskyldskommissionen, hvor man vist ikke har taget afstand fra den tanke. Imidlertid er der i skattekommissionens betænkning en særlig bestemmelse om frugtplantager, og denne bestemmelse er, såvidt jeg kan vurdere den, praktisk uigennemførlig. Endnu værre vil det gå, hvis man med hensyn til frugtplantager vil følge samme regel som den, der gælder for bygningsværdierne. Når de 40 år er gået, kan det være, at træerne